

Jeg har gode nyheder, og jeg har dårlige nyheder til jer.

I Venstre går vi åbent og optimistisk ind til forhandlingerne, så lad os begynde med de gode nyheder.

Det er med glæde og stolthed, at jeg står her som borgmester for byens børn og unge.

Efter knap tre år med en borgerlig borgmester, som leder af området, ser vi endelig i de bundne prøver, at eleverne i folkeskolen bliver dygtigere.

Og med en systematisk indsats ser vi, at pædagogerne og lærerne har lavere sygefravær – til glæde for alle de københavnske småbørnsforældre og for medarbejderne, som trives bedre på deres arbejde.

Det er bare to eksempler på, at der er kommet meget mere styr på butikken i Børne- og Ungdomsforvaltningen de seneste år.

DET er da gode nyheder.

Hele Børne- og Ungdomsområdet står midt i store forandringer i disse år, så hvordan er det lykkedes os at skabe fremgang for børnene og vores medarbejdere?

Svaret er, at vi fokuserer målrettet på at forankre de store ændringer - uden at sætte alt muligt andet i værk - så børnene, de unge og deres forældre mærker en reel forskel i hverdagen.

Samme principper har jeg bedt min forvaltning om at benytte i arbejdet med BUF's budgetønsker.

De penge vi beder om, skal understøtte den udvikling og de indsats, vi allerede har sat i gang – for det er her, pengene gør mest gavn - det er sådan, vi sikrer, at de københavnske borgere får størst værdi for deres skattekrone.

Nye driftsbevillinger skal bruges på, at de dygtige medarbejdere, vi allerede har ansat, hjælper deres kollegaer til at blive lige så dygtige – for eksempel ved en mentorordning for nyuddannede lærere.

Det kræver styring fra en stærk ledelse med høj faglig kompetence. Derfor går vi i Venstre ind til forhandlingerne med et ønske om mere uddannelse af vores ledere.

Og selvom der er faglig fremgang i vores folkeskoler, starter der stadig børn i skolen, som er sat bagud allerede fra 0. klasse, fordi deres sproglige færdigheder er utilstrækkelige - derfor skal vi investere i den tidlige indsats.

Og apropos investeringer, så ser vi gerne, at vi viderefører Investeringspuljen, og at den i endnu højere grad bliver brugt til indsats på tværs af forvaltningerne.

...

Jeg har brugt en stor del af august måned på at tale med folk fra uddannelsessektoren, erhvervslivet og forskere om, hvordan vi skaber bedre overgange for vores unge, når de forlader folkeskolen.

Der er mange gode og forskellige bud, men de peger alle sammen på vejledning.

Rigtig mange unge københavnere har brug for vejledning, så de kan vælge den rigtige retning – og derfor er det nødvendigt, at vi investerer i vejledningsindsatsen.

Men de unges fremtidsmuligheder hænger ikke kun sammen med, at de træffer det rigtige valg.

Det hænger også sammen med mulighederne her i byen. Med beskæftigelsesmulighederne. Med mulighederne for at drive og etablere virksomhed. Og dermed med erhvervslivets vilkår.

Og nu kommer vi til de dårlige nyheder, som jeg varslede i begyndelsen af denne tale.

Det er ikke *breaking news*, vi er ude i. Mange kan desværre ikke genkende til, at det er alt for dyrt at være københavnere, og det er alt for dyrt at drive virksomhed i København.

Lige så glad jeg er for fremgangen for vores børn og unge, lige så ærgerlig er jeg over de spildte chancer for vækst, som vi gang på gang ikke griber i tide.

Man kan finde fine statistikker om, at det ikke går HELT så dårligt i København, som det har gjort tidligere.

Og det er godt, men det er ikke godt nok - især fordi der er så mange håndtag, vi kan dreje på, som vil gøre det lettere at være københavnere og drive virksomhed i byen.

Ét af dem er lettelse af personskatten – det ER og bliver en mærkesag for os i Venstre.

Men der er også andre håndtag - lige nu udnytter vi vores position og beliggenhed til at opkræve en ekstra skat fra de virksomheder, som har vist os den tillid at slå sig ned her.

Derfor skal vi have afskaffet dækningsafgiften, ligesom hele 57 andre kommuner i landet allerede har gjort.

Vi er på en delt førsteplads over kommuner med højeste grundskyldspromille ifølge Skatteministeriets tal. Vi er nødt til at nedsætte grundskylden.

Vi skal afskaffe eller i hvert fald halvere gebyrerne på byggesager, som igen og igen spænder ben for væksten i vores hovedstad. Og vi skal nedsætte de administrative gebyrer på erhvervsaffald.

Vi skal støtte iværksættere i opstartsfasen og hjælpe dem til at komme videre. Og vi skal satse mere på vækst og beskæftigelse hos små og mellemstore virksomheder.

Og her vil jeg benytte lejligheden til at gentage ønsket om at støtte initiativer som Copenhagen Film Fund og støtte, at TAP1 flyttes til Kløverparken.

Det er nu – i de kommende budgetforhandlinger - vi kan ændre Københavns kedelige ry som en af landets mest erhvervsfjendtlige kommuner.

Og når man gerne vil se en ændring, skal man som bekendt kigge i spejlet først.

Derfor skal vi starte med at sende kommunens egne medarbejdere, som har kontakt med virksomheder, på kursus i hvad det vil sige at levere god service til byens virksomheder.

Jeg ved godt, hvad første spørgsmål fra salen bliver – hvor vil vi finde pengene?

Vi kan for eksempel lukke Enheden for Velfærdsanalyse, som udviser mere interesse for systemet end for borgerne, og vi kan skære i puljemidlerne til Lokaludvalgene, som er udemokratiske og nepotistiske lukkede klubber for de få, der er med.

Det er VORES ansvar, at skatteborgerne får mest muligt for pengene. Og det er på høje tid, at vi begynder at styre vores kommune med udgangspunkt i borgernes hverdag.

Det betyder blandt andet, at de københavnske forældre trygt skal kunne gå på arbejde og vide, at deres børn bliver passet af medarbejdere, de kender og i rammer, de kender.

Derfor går vi også ind til forhandlingerne med et ønske om at reducere lukkedagene i daginstitutionerne.

...

Vi spænder ben for os selv, når vi ikke er bedre til at tænke langsigtet og til at tænke i hele løsninger på tværs af vores forvaltninger.

Vi foreslår, at vi lukker biblioteket på Islands Brygge og bygger et nyt, når vi alligevel skal bygge en ny skole på Artillerivej.

Vi foreslår at rykke biblioteket og Kulturanstalten i Lyrskovgade til Kødbyen, når vi alligevel skal bygge i Kødbyen.

Og vi foreslår at afsætte de penge, som det kræver at omdanne Brønshøj Vandtårn til kulturhus – og at vi bliver enige om, at der skal være et nyt kulturhus på Toftegårds Plads.

...

Der kommer flere og flere børnefamilier til vores by også i de kommende år - heldigvis.

Allerede nu ser vi en enorm befolkningsvækst på Amager – ikke mindst i Ørestad, hvor vi skylder at finde en sammenhængende løsning for bydelens borgere.

I Venstre går vi til forhandlingerne med et klart ønske om flere skolespor i Ørestad.

Når vi kigger frem, står vi over for et enormt behov for flere bygninger i hele byen, hvor vores børn kan gå i skole, og hvor de kan blive passet.

På den lange bane ser vi gerne, at vi åbner byen mere op og begynder at bruge hele byen som undervisningslokale.

Når vores elever kommer ud af deres klasselokaler og får lov at bruge byens mange muligheder for læring, vinder alle parter.

Derfor går vi også ind til forhandlingerne med et ønske om at videreføre vores Åben Skole-indsatser de kommende år.

Og så skal vores iværksættere have lov til at bruge byens lokaler på skæve tidspunkter.

Vores bygninger skal være moderne og multifunktionelle, så de kan bruges af flere af byens borgere og på tværs af forvaltningerne i mange år fremover.

Men byens bygninger tørster efter gennemgribende renoveringer, hvis det skal blive til virkelighed. Intentionerne er der. Nu skal vi bare få sat handling bag ordene.

...

I bund og grund handler det om, at vi bruger skatteborgernes penge med respekt og ansvarlighed.

Det betyder, at de mange penge, som er postet i de indledende undersøgelser af en ny Havnetunnel, rent faktisk munder ud i noget konkret.

København skal være en mere fremkommelig by.

Hetzen fra nogle københavnske politikere mod byens bilister er direkte pinlig at være vidne til.

Derfor skal vi nedsætte parkeringsafgifterne i Ørestad og Nordhavn, og undersøge, om vi kan etablere en underjordisk P-kælder i Kødbyen.

...

I morgen sætter vi os ved forhandlingsbordet.

Den ene side af bordet har en kedelig tendens til at foreslå projekter, som gør det dyrere og mere besværligt at være københavner, så snart de opdager et råderum i kommunens budget.

Lad os tage vores ansvar seriøst. Det er useriøst at plante skatte kroner i træprojekter, når der faktisk er kommunale kerneopgaver, vi ikke løser godt nok i dag – blandt andet for byens mest udsatte borgere.

Derfor ønsker vi at udvide den sociale indsats 'Tæt på Familien' til også at gælde familier med børn i børnehvealderen – det er en omstilling, så børn i alderen 0-12 år og deres forældre oplever et tidligere, tættere og mere helhedsorienteret samarbejde.

Vi skal prioritere de indsatser, som vi ved, virker for borgerne – som Barnets Blå Hus. Og vi skal turde skrotte dem, som ikke har effekt.

Derfor er vi også nødt til at måle effekten af vores indsatser i langt højere grad, så vi ved, hvor vi får mest *value for money*.

Ud over at måle mere, skal vi også lytte mere til de største eksperter, byen har – borgerne.

Det er slående, hvor lidt vi formår at inddrage borgerne, og derfor ønsker jeg, at vi afsætter penge til at etablere et Ungeråd i København – som mange andre kommuner allerede har gjort det.

...

Jeg håber, at budgetforhandlingerne vil vise, at der over hele linjen er bred interesse for reelle forhandlinger - vi har ansvaret for at give københavnerne flere gode nyheder.

I Venstre er vi klar til at gå ind i forhandlingerne. Vi har vores synspunkter – men vi er også åbne og til at tale med.